

GHID PENTRU STRUCTURA ȘI FORMA DE PREZENTARE A DISERTAȚIEI

Definirea, tematica și specificitatea unei disertații

Disertația este o lucrare academică care propune o abordare teoretică și/sau aplicativă bazată pe cercetări recente în domeniu în care autorul aduce o contribuție în domeniul respectiv prin extinderea cercetărilor pe o anumită tematică, prin critica modelelor teoretice existente și propunerea de noi modele și abordări în domeniul de cercetare ales, sau prin structurarea într-un mod original a liniilor de cercetare din domeniul respectiv.

Trăsătura distinctivă a unei disertații este constituită de investigarea științifică, argumentativă, a unei teme de cercetare precis precizate; ea nu este un demers jurnalistic sau literar, ci o abordare care utilizează metodologii specifice unui demers de cercetare – argumentarea alegerii temei de cercetare, sinteza pozițiilor teoretice cu privire la problema studiată, analiză critică a cercetărilor deja existente în domeniul respectiv, propunerea de noi teme sau ipoteze de cercetare, validarea experimentală, empirică a ipotezelor întrebărilor de cercetare, formularea de concluzii științifice etc. În acest sens, lectura articolelor de specialitate din reviste de cercetare specifice domeniului de cercetare are un dublu beneficiu:

- 1) reprezintă o importantă sursă informațională și
- 2) familiarizează cititorul cu abordarea și rigorile domeniului de cercetare.

În alegerea temei sunt importante/relevante următoarele aspecte:

- ce interese anterioare ați avut cu privire la tematica respectivă – teoretice sau practice;
- cât de familiar vă este, conceptual și factual, domeniul în care doriți să realizați disertația;
- competențele de cercetare – ce metodologie stăpâniți și cum puteți opera cu aceasta;
- interesul și competența coordonatorului în domeniul respectiv;
- actualitatea temei respective.

Titlul disertației

Titlul unei disertații trebuie să informeze auditorul/publicul care este tema centrală a cercetării. Acesta este, în general, stabilit la începutul demersului de redactare a lucrării împreună cu profesorul coordonator și poate fi schimbat pe parcurs, dacă redactarea lucrării evoluează în direcții diferite sau aprofundează anumite aspecte descoperite pe parcurs ca fiind mai relevante.

Titlul se va referi la:

- tema specifică de cercetare și, eventual, ipoteza de cercetare;
- abordarea specifică teoretică sau metodologică;

- rezultatele sau impactul cercetării.

Greșeli posibile în formularea titlului:

- foarte general;
- imprecis;
- foarte lung;
- metaforic

Structura generală a lucrării

Dimensiunea și structura disertației

Dimensiunea disertație

În general, o lucrare de disertație are între 40 și 60 pagini. Este important ca numărul minim de 50, respectiv 40 de pagini, să fie respectat, însă o lucrare de disertație poate depăși 60 pagini (dacă tema se pretează sau dacă studenta/studentul consideră că nu poate epuiza tema investigată în numărul de pagini recomandat).

Structura disertației

Stabilirea conținutului disertației este la aprecierea conducătorului. Structura generală a lucrării trebuie să respecte următorul cadru:

- coperta lucrării se realizează conform modelului de la Anexa 1;
- pagina de gardă repetă cele prevăzute pe copertă, plus specializarea absolvită și denumirea temei disertației conform modelului de la Anexa 2;
- rezumatul lucrării în limba română (maximum o pagină); Rezumatul reprezintă o redactare concisă a conținutului proiectului, a ideilor sale esențiale, urmată de o scurtă sinteză a rezultatelor, a concluziilor și recomandărilor, cu accent pe aportul personal al autorului. Se recomandă ca textul rezumatului să fie urmat de cuvinte cheie extrase din conținutul lucrării de diplomă.
- rezumatul lucrării tradus în limba engleză;
- cuprinsul disertației;
- capitolele disertației (fiecare capitol începe pe o pagina nouă);
- anexele, având rolul de a asigura un plus de informație și de a ajuta la înțelegerea deplină a conținutului lucrării;
- index de notații și abrevieri (dacă este cazul);
- bibliografie;
- declarația autorului, pe proprie răspundere, referitoare la faptul că „lucrarea este rezultatul propriei activități intelectuale și nu conține porțiuni plagiate” -[vezi model](#). În cazul unei teme rezolvate de un grup de studenți, se va detalia în mod clar contribuția fiecărui membru al colectivului la rezolvarea temei.
- lucrarea științifică publicată/acceptată spre publicare în revistă/susținută în cadrul unei conferințe/ acceptată în cadrul unei conferințe (opțional). Lucrarea științifică trebuie elaborată pe baza rezultatelor obținute în cadrul cercetărilor desfășurate pentru rezolvarea temei de disertație.

Structura unei disertații este constituită din trei părți principale: introducerea, corpul și concluziile lucrării. Este dezirabil ca introducerea și concluziile disertației să conțină fiecare între 5 și 10% din numărul de cuvinte al întregii lucrări. Această structură trebuie detaliată pornind de la construirea unei scheme a lucrării care să cuprindă titlurile capitolelor și subcapitolelor. Schema lucrării:

- a) facilitează delimitarea sferei de cercetare (astfel încât să poată fi evitate temele mult prea vaste care nu pot fi acoperite de o disertație) și
- b) reprezintă planul de lucru ale cărui întrebări de cercetare ghidează demersul științific ajutând la profilarea firului roșu al lucrării.

A) În **Introducere** trebuie specificate, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- 1) importanța temei de cercetare și motivația studentei/studentului în alegerea temei,
- 2) ipotezele de cercetare de la care pornește cercetarea,
- 3) metodologia utilizată,
- 4) structura pe capitole a lucrării și o scurtă descriere a acestora,
- 5) bibliografia și documentarea pe care se va construi cercetarea.

Prezentarea temei: 10%-15%

Capitolul prezintă tema disertației, evidențiind relația dintre capitole, precum și raportarea la stadiul actual al cunoașterii în domeniul temei. Absolventul va prezenta importanța temei alese, modul în care se încadrează aceasta în problematica actuală, cu argumente din bibliografia studiată. Tot în cadrul acestui capitol se vor preciza obiectivele urmărite pe parcursul proiectului, precum și punctul de vedere în legătură cu strategia de cercetare care se impune. Scopul raportării la stadiul actual al cunoașterii în domeniul temei este de a realiza o sinteză bibliografică, de a prezenta nivelul atins în cercetarea pe plan național și internațional și caracteristicile generale ale domeniului în care se face cercetarea. În acest sens, se recomandă un studiu amănunțit al literaturii de specialitate referitoare la subiectul abordat.

B) **Corpul lucrării** trebuie să fie constituit de elaborarea argumentelor subsumate întrebărilor de cercetare. Argumentele propuse trebuie să fie fundamentate metodologic, și, dacă este cazul, empiric. O trăsătură distinctivă a unui demers de cercetare cum este cel reprezentat de lucrarea de disertație constă în elaborarea cu rigoare științifică a argumentelor propuse. Argumentele pot susține două tipuri de rezultate:

- a) rezultate negative – a căror funcție este de a expune și critica deficiențele unei abordări sau ale unei teorii și
- b) rezultate pozitive – a căror funcție este de a propune abordări originale, de a teoretiza anumite aspecte eludate, insuficient sau inadecvat analizate.

Fundamentarea teoretică (inclusiv anexe): 25%- 30%

Capitolul prezintă, în sinteză și într-o manieră coerentă, noțiunile teoretice care sunt utilizate în scopul atingerii obiectivului lucrării. Ansamblul noțiunilor teoretice conține definirea noțiunilor fundamentale utilizate, modelele teoretice aplicate, metodele teoretice și/sau aplicative utilizate, criteriile adoptate, tehnologiile folosite, etc.

Acest capitol conține atât noțiunile teoretice preluate din literatura de specialitate, cât și dezvoltările teoretice realizate de autorul proiectului pentru realizarea temei.

Dezvoltarea temei (inclusiv anexe): 40% - 50%

Dezvoltarea temei constituie capitolul de bază al proiectului și trebuie să demonstreze capacitatea absolventului de a aplica sub o formă sau alta cunoștințele teoretice. Capitolul poate trata o temă de cercetare fundamentală sau aplicativă, putându-se materializa în diferite moduri: studii teoretice (modelare, simulare, analiză, etc.), studii experimentale, proiectarea unor produse, expertize ale unor echipamente sau componente, elaborarea de materiale, etc.

Realizările aplicative pot consta în elaborarea de noi modele și/sau produse și realizarea practică a acestora, elaborarea unor noi metodologii de testare, a unor tehnologii de elaborare a unor materiale sau tehnologii de prelucrare, expertizarea unor componente, proiectare, sinteză, studii experimentale cu aplicații practice, etc.

În cazul determinărilor experimentale se prezintă descrierea echipamentelor utilizate și a performanțelor acestora, precum și a facilităților oferite pentru a efectua studii coerente în concordanță cu obiectivele proiectului.

Lucrările care presupun proiectarea unor produse trebuie să conțină și un memoriu justificativ de calcul, ale cărui elemente vor fi stabilite de conducătorul lucrării de disertație (calcul de rezistență, de dimensionare sau verificare, determinarea parametrilor de proces, bilanț termic, etc.).

Documentația desenată se referă la ansamblul general al produsului proiectat, subansamblele, desenele de execuție ale reperelor, schemele electrice sau de altă natură, etc.

Anexele disertației cuprind elemente de detaliu din cadrul proiectului. Rolul lor este de a permite o consultare facilă a memoriului, fără a-l încărca, prin includerea unor caracteristici de detaliu: demonstrații, tabele și grafice din încercări, listarea unor programe de calcul etc.

Elemente complementare: 5%-10%

Acest capitol va conține, la aprecierea conducătorului lucrării, elemente de calcul economic sau tehnico-economic, elemente de asigurare a calității, analize de marketing, protecția muncii, protecția mediului, probleme de reciclare a materialelor, etc.

C) În **Concluzii**, studenta/studentul trebuie să indice care sunt rezultatele cercetării, care sunt răspunsurile la întrebările de cercetare propuse, ce limite au fost întâmpinate pe parcursul acestui demers de cercetare, dacă e cazul (de pildă, noutatea temei și lipsa unor cărți pe această temă) și modalitatea în care această cercetare deschide noi direcții de studiu care ar putea fi exploatate în viitor. De asemenea, studenta/studentul trebuie să precizeze semnificația rezultatelor obținute din perspectivă teoretică și/sau practică în contextul cercetărilor din domeniu. Acolo unde este cazul, studenții sunt încurajați să evalueze și prezinte impactul cercetării lor atât la nivel teoretic cât și practic.

Contribuții originale și concluzii: 3% - 5%

În capitolul **Contribuții originale și concluzii** se prezintă concluziile finale, care evidențiază corelarea (sau necorelarea) rezultatelor cu cele din literatura de specialitate.

Se vor scoate în evidență elementele de noutate (dacă e cazul), respectiv aportul personal al autorului lucrării, precum și posibilitățile de aplicare practică a acestor rezultate.

Concluziile se bazează pe evaluarea rezultatelor disertației, prezintă avantajele și limitele soluțiilor oferite, precum și eventualele posibilități de continuare a temei (important mai ales în perspectiva continuării studiilor după Master).

Contribuțiile originale sunt prezentate într-o manieră sintetică și reflectă rezultatele obținute. Trebuie subliniate acele rezultate care corespund obiectivului urmărit în lucrarea de disertație, cu luarea în considerare a elementelor de deontologie în cercetarea științifică.

Se recomandă ca la sfârșitul fiecărui capitol să se introducă un paragraf care să conțină concluzii privind rezultatele, observațiile autorului și/sau contribuțiile sale.

Bibliografie

Bibliografia constituie o enumerare sub o formă bine precizată a tuturor lucrărilor folosite pentru elaborarea lucrării. Lista bibliografică va cuprinde lucrările consultate, numerotate, prezentate în ordine alfabetică după numele primului autor. Lista bibliografică va cuprinde un bookmark pentru fiecare titlu care să permită referirea automată a lucrărilor în text. Se vor introduce în lista bibliografică numai acele lucrări care au fost direct utilizate și la care se face referire în lucrare și care, într-un mod sau altul, au contribuit la realizarea lucrării.

Observatii:

Exprimarea trebuie să dovedească însușirea unui limbaj de specialitate din domeniul în care se încadrează tema lucrării de disertație. Formulările adecvate sunt:

- demersul propus *analizează, tratează, descrie, explică etc.*;
- capitolul 1 *își propune prezentarea, analiza, observarea...etc.*;
- datele au fost *măsurate, extrase, verificate*.

Rolul coordonatorului

Pentru a surprinde mai bine rolul și limitele implicării coordonatorului în elaborarea disertației, vom defalca și sintetiza principalele atribuții și limite ale implicării coordonatorului:

Principalele atribuții ale coordonatorului constau în:

- indicarea abordării și structurii lucrării;
- analiza și validarea abordării și argumentării teoretice;
- analiza și validarea demersului metodologic;
- sprijin în selectarea bibliografiei relevante;
- sprijin în analiza și interpretarea datelor;
- feedback cu privire la progres;
- formularea de opinii critice;

- evaluarea lucrării pe parcurs și formularea de sugestii cu privire la progresul necesar pentru finalizarea acesteia și prezentarea publică

Coordonatorului **nu** îi revine responsabilitatea:

- de a căuta și oferi studenților bibliografia completă a lucrării (ci doar de a orienta studenta/studentul în direcția unor lucrări relevante în domeniu). Studenții trebuie să identifice, să inventarieze și să citească lucrări de specialitate, articole științifice corespunzătoare disciplinei în care se încadrează propriul demers, care pot fi găsite atât în bibliotecă, cât și în bazele de date internaționale. Menționăm că accesul la aceste baze de date internaționale se face fie pe teritoriul campusului universitar, fie cu acces mobil (prin crearea de cont asignat universității) pentru a beneficia de gratuitatea articolelor din bazele de date pentru care instituția plătește abonament;
- de a sintetiza, în locul studenților, partea teoretică a lucrării, ci doar de a dirija studenții în acest sens;
- de a concepe, în locul studenților, partea analitică a lucrării, ci doar de a coordona. În esență, studenții trebuie să aducă ceva nou în domeniul de studiu în care se încadrează lucrarea lor științifică, iar acest lucru este doar supervizat de către coordonator.

Disertație se prezintă atât sub forma unui material scris și legat (într-un exemplar), care conține partea de memoriu tehnic și partea grafică cu desenele, pe formate standardizate, respectând toate regulile desenului tehnic, cât și în format electronic (pdf), pe un CD. De regulă, se redactează în limba română, excepție făcând cazurile disertațiilor în co-tutelă cu coordonatori de la universități din străinătate, unde se poate accepta și varianta realizată într-o limbă de circulație internațională.

Forma de redactare a disertației

Disertația trebuie să fie editată obligatoriu într-un editor de text, cu toate ecuațiile, desenele, tabelele și figurile incluse în lucrare. Întregul proiect este redactat cu ajutorul calculatorului, atât în ceea ce privește textul, cât și relațiile matematice și desenele.

Partea scrisă a lucrării se editează în format A4 (spațiul de la marginea superioară a paginii 2,5 cm, spațiul de la marginea inferioară a paginii 2 cm, spațiul de la marginea laterală stânga 2,5 cm, spațiul de la marginea laterală dreapta 2cm), spațiere la un rând, utilizând fonturi Times New Roman cu dimensiunea 12. Va fi utilizat un header 1,5 cm (Arial 10) care va conține titlul lucrării și numele autorului și un footer care va conține paginația cu cifre arabe, format nr. pagină/nr. total pagini, centrat.

Lucrarea este organizată pe capitole și subcapitole. Acestea, la rândul lor se organizează pe paragrafe, fiecare dintre acestea redând un ansamblu bine conturat. Numărul paragrafelor nu trebuie exagerat, iar împărțirea pe subcapitole și paragrafe nu trebuie să fie întâmplătoare. Capitolul introductiv și cel de concluzii trebuie să ofere o imagine de sinteză asupra lucrării.

Numerotarea capitolelor și subcapitolelor se va face utilizând heading-uri.

Stilul de redactare trebuie să fie simplu, coerent și bazat pe termeni de specialitate. Partea scrisă va fi ilustrată obligatoriu cu desene/scheme explicative care se vor include în textul proiectului.

Relațiile, tabelele și figurile vor fi numerotate în ordinea cronologică, pe capitole, și incluse în text (ex.: figura 2.5, tabelul 3.2, ecuația 1.3). Referințele în text la relațiile de calcul din proiect se fac prin indicarea numărului de ordine al acestora, scris între paranteze rotunde. Se recomandă numerotarea și referirea automată a tuturor elementelor diferite de text folosind facilitățile oferite de aplicația de redactare a lucrării.

Atât în text, cât și în partea grafică se vor utiliza simbolurile și terminologia conform standardelor în vigoare, iar unitățile de măsură folosite vor fi în concordanță cu sistemul internațional de unități de măsură.

Pentru fiecare relație (utilizată prima dată), se va preciza semnificația notațiilor. Pentru relațiile matematice, semnificația fiecărui simbol și valoarea fiecărui coeficient se indică într-un rând nou, în ordinea în care acestea apar în relația respectivă.

Relațiile de calcul și tabelele se inserează de regulă separat de text. Figurile se vor realiza sau comprima la dimensiunea optimă pentru redare pe imprimantă. Modul de poziționare a acestora în text rămâne la alegerea autorului.

La inserarea tabelelor în text se scrie, deasupra acestora „**Tabelul nr.**”, utilizând fonturi Times New Roman cu dimensiunea 10, urmat de numerotarea automată care va include numărul capitolului, un punct și numărul de ordine al tabelului. La inserarea figurilor în text se scrie, sub acestea „**Fig. nr.**”, urmat de legenda figurii, utilizând fonturi Times New Roman cu dimensiunea 10 și o numerotare după aceleași reguli ca și în cazul tabelelor.

În ambele cazuri, atât înaintea cât și după tabele, respectiv figuri, se va lăsa un spațiu liber (recomandat de mărimea unui rând), astfel încât acestea să iasă în evidență și să nu se piardă în text.

Exemple de notare relațiilor matematice, a figurilor și tabelelor:- relația 3 din capitolul 1:

$$R(\bar{v}) = \frac{(n(\bar{v})-1)^2 + (k(\bar{v}))^2}{(n(\bar{v})+1)^2 + (k(\bar{v}))^2} \quad (1.3)$$

- figura 5 din capitolul 2:

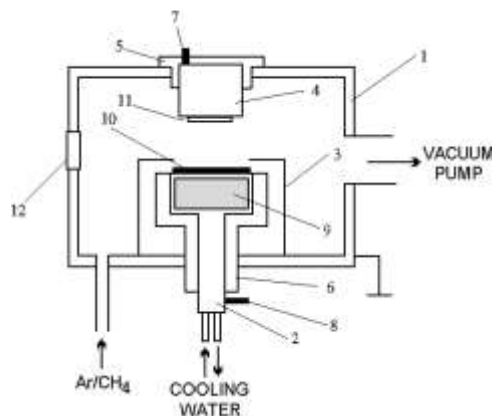

Fig. 2.5. Schema de principiu a dispozitivului

Unde 1- carcasa: 2- racord... etc

- tabelul 2 din capitolul 3:

Tabelul 3.2

Band	A03		B03		C03	
	$\bar{\nu}$ (cm ⁻¹)	Interpretation	$\bar{\nu}$ (cm ⁻¹)	Interpretation	$\bar{\nu}$ (cm ⁻¹)	Interpretation
1.	1170	Gypsum	-		1170	Gypsum
2.	-		1192	Si, Si-O	-	
3.	1008	SiO ₂ , Quartz	1165	Flint	1011	Gypsum
4.	930	CaMg(SiO ₂) ₃	1098	CaAl ₂ Si ₂ O ₈	920-940	CaMg(SiO ₂) ₃
5.	876	CaAl(AlSi)O ₇	1069	CaMg(SiO ₃) ₂	874	CaMg(SiO ₂) ₃

Partea grafică a disertației va cuprinde desene de ansamblu, desene de execuție, etc. realizate cu ajutorul unui program CAD învățat în timpul studiilor sau impus de conducător, în cazul justificat al existenței unui contract.

Ponderea părții grafice în lucrare va fi stabilită de conducătorul proiectului.

Formatele desenelor și scările se vor alege astfel încât suprafața planșelor să fie folosită cât mai util. Scara la care se fac reprezentările grafice trebuie corelată cu gradul de relevanță al reprezentării în general, cu nivelul de semnificație a detaliilor și cu densitatea de informație ce trebuie transmisă.

Etape în redactarea disertației

Pentru eficientizarea demersului dumneavoastră vă propunem următorul algoritm de redactare a disertației:

1. Selectarea și revizuirea bibliografiei
 - utilizați variate modalități de căutare și selectare a bibliografiei – biblioteci, baze de date online, site-uri acreditate etc.;
 - studiați diferite abordări metodologice specifice tematicii dvs.;
 - verificați dacă aveți la dispoziție suficiente surse bibliografice – discutați selecția dvs. finală (pe baza listei autor/concept, abordare teoretică) cu profesorul coordonator.
2. Parcurgerea bibliografiei
 - construiți o corespondență între abordările teoretice sintetizate și/sau angajate în lucrarea dumneavoastră și cercetătorii care le-au propus și utilizat;
 - construiți o corespondență între conceptele teoretice utilizate și cercetătorii care le-au teoretizat, analizat, criticat;
 - realizați o hartă conceptuală a lucrării pornind de la bibliografie.
3. Analiza și redactarea părții teoretice
 - expuneți într-un mod nedistorsionat toate abordările teoretice angajate;
 - expuneți proporțional toate abordările teoretice angajate;

- în prezentarea abordărilor teoretice nu omiteți expunerea criticilor și semnalarea deficiențelor acestora;
 - încercați să exemplificați într-un mod original utilizarea abordărilor teoretice expuse.
4. Redactarea și formularea detaliată a abordării metodologice
 - selectați împreună cu coordonatorul bibliografia pentru partea de metodologie și începeți redactarea acestei părți;
 - prezentați un cadru comprehensiv asupra diferitelor modalități de abordare a studiului de caz sau a aplicației temei dvs. de cercetare;
 - analizați diferitele abordări metodologice prezentând punctele forte și deficiențele fiecăreia;
 - argumentați opțiunea metodologică făcută de dumneavoastră;
 - discutați cu coordonatorul abordarea metodologică pentru care optați și revizuiți partea metodologică, dacă se impune.
 5. Derularea cercetării
 - pe baza planului de cercetare adoptat, colectați, analizați și interpretați datele;
 - precizați limitele demersului metodologic sau problemele de derulare a acestuia.
 6. Colectarea și prelucrarea datelor
 - din opțiunile delimitate de cadrul metodologic asumat, selectați cele mai fezabile metode de colectare a datelor;
 - culegeți datele respectând integral și cu strictețe protocoalele metodologice;
 - verificați de cel puțin două ori acuratețea și rigurozitatea datelor colectate cu profesorul coordonator și începeți prelucrarea acestora.
 7. Redactarea părții practice și analiza datelor
 - folosind instrumentarul metodologic asumat utilizați datele colectate pentru a infirma sau confirma anumite ipoteze de cercetare;
 - folosiți atât formulări textuale cât și imagini, grafice, tabele care să prezinte rezultatele relevante ale cercetării și care să susțină demersul dvs. de cercetare, respectiv, interpretarea pe care o prezentați.
 8. Interpretarea datelor
 - este una din cele mai importante părți ale demersului dvs. și cea care prezintă cel mai mare interes în evaluarea lucrării dvs.;
 - validați interpretarea datelor cu profesorul coordonator;
 - evitați interpretările prea generale sau prea vagi;
 - formulați interpretările în relație cu temele/ipotezele de cercetare și obiectivele cercetării.
 9. Expunerea concluziilor
 - concluziile trebuie să ofere o imagine de ansamblu asupra
 - a) semnificației demersului dvs. în contextul cercetărilor din același perimetru,
 - b) limitelor și valorii adăugate a cercetării și
 - c) direcțiilor de cercetare care pot fi explorate ulterior pornind de la lucrarea dvs.;
 - concluziile trebuie să precizeze explicit care sunt răspunsurile rezultate în urma cercetării dvs. la întrebările de cercetare.

Standarde privind citarea autorilor

Ocaziile citării

În cazul parafrazării, trebuie semnalată sursa ideilor sau argumentelor prezentate. În cazul reproducerii, pe lângă semnalarea sursei, trebuie să folosiți ghilimelele, pentru a preciza preluările literale.

În concluzie, sursa trebuie precizată în orice situație în care o idee sau o structură argumentativă a unui autor este preluată, fie general-descriptiv, fie literal.

Stilul citării

Propunem stilul „clasic” de citare, cu note de subsol, după următorul model (numele, titlurile și numărul paginilor, deși sunt reale, au fost alese în mod aleator). Dacă specificul lucrării elaborate și surselor citate vă permit, puteți utiliza stilul „Harvard” de citare, prezentat în Anexe, cu acordul cadrului didactic coordonator.

1. Cărți

A. Cărți tipărite

(i) **Notă de subsol:** Prenumele și Numele autorului/lor, Titlul cărții cu caractere italice, Ediția cărții (dacă este cazul), Orașul: Editura, anul, pagina/paginile.

Exemple:

(i1) un autor: Pierre Bourdieu, *Rațiuni practice. O teorie a acțiunii*, București: Editura Meridiane, 1999, p. 93.

(i2) doi autori: Ian Chiswell și Wilfrid Hodges, *Mathematical Logic*, Oxford: Oxford University Press, 2007, pp. 171-173 (în cazul în care informația se extinde pe mai multe pagini, folosiți pp. și dați intervalul paginilor).

(i3) trei autori: George S. Boolos, John P. Burgess și Richard C. Jeffrey, *Computability and Logic*, ediția a IV-a, New York: Cambridge University Press, 2002, p. 127.

(i4) patru sau mai mulți autori: Edward O. Laumann et al., *The social organization of sexuality: Sexual practices in the United States*, Chicago: University of Chicago Press, 1994, p. 55.

Nota bene:

a) În elaborarea notelor de subsol, între fragmentele de informații (autor, titlu etc.) se intercalează virgule, nu puncte, cu excepția menționării orașului și editurii, între care se intercalează simbolul două puncte (:)

b) În cazul în care cartea are patru sau mai mult de patru autori citați în text doar primul autor urmat de et al. (ii) Bibliografie: Numele, Prenumele autorului/lor, Titlul cărții cu caractere italice, Oraș: Editura, anul.

B. Cărți în format electronic

B1. Cărți accesibile online

- (i) Notă de subsol/Bibliografie: Prenumele și Numele autorului/lor, Titlul cărții cu caractere italice, Orașul: Editura, anul, pagina/paginile, adresa URL (link-ul), data accesării. Exemplu: Adrian Ludușan, *Logică Matematică*, Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2013, p. 27, <http://www.editura.ubbcluj.ro/bd/ebooks/pdf/1717.pdf>, accesat în 14.06.2015.

Capitole sau articole dintr-un volum colectiv (tipărite sau în format electronic)

Bibliografie: Numele, Prenumele autorului/lor, „Titlul articolului încadrat de ghilimele”, în Prenumele și Numele editorului/lor (ed.)/(eds.), Titlul cărții cu caractere italice, Orașul: Editura, anul, paginile între care este publicat capitolul/articolul.

Exemple:

(ii1) volum colectiv cu un editor: Steiner, Mark, „Mathematics – Application and Applicability” în Shapiro, Stewart (ed.), *The Oxford Handbook of Philosophy of Mathematics and Logic*, Oxford: Oxford University Press, 2005, pp. 624-649.

(ii2) volum colectiv cu un coordonator: Mureșan, Cornelia, „Analiza logliniară” în Traian Rotariu (coord.), *Metode statistice aplicate în științele sociale*, Iași: Polirom, 2006, pp. 228-253.

(ii3) volum colectiv cu mai mulți editori: Groys, Boris, „Comunismul privit din afară” în Sîrbu, Adrian T. și Polgar, Alexandru (eds.), *Genealogii ale postcomunismului*, Cluj: Editura Idea Design & Print, 2009, pp. 47-58.

C. Articole

Bibliografie: Numele, Prenumele autorului/lor, „Titlul articolului încadrat de ghilimele” în Titlul revistei cu caractere italice, Volumul, Numărul, Trimestrul (dacă este cazul), anul, paginile între care este publicat articolul.

Exemplu:

Goldberg, David Theo, „Racism and Rationality: The Need for a New Critique” în *Philosophy of the Social Sciences*, Vol. 20, No. 3, September, 1990, pp. 317-350

Articole/Documente preluate de pe platforme online sau pagini Web.

Bibliografie: Numele, Prenumele autorului/lor, „Titlul articolului/documentului încadrat de ghilimele”, Numele platformei/website-ului cu caractere italice, data postării (dacă este accesibilă), paginile între care este încadrat articolul (dacă este cazul), adresa URL (link-ul).

Exemplu:

(i1) articol preluat de pe o platformă online: Ernu, Vasile, „Totul rămîne pe vechi sau cauzele înfrîngerii lui Saakașvili”, *CriticAtac*, 3 octombrie 2012, <http://www.criticatac.ro/19333/totul-rmine-pe-vechi-sau-cauzele-infringerii-luisaakavili/>. (i2) docume

D.Teze de doctorat, lucrări de disertație sau licență (tipărite sau în format electronic)

Bibliografie: Numele, Prenumele autorului, Titlul tezei, disertației sau licenței cu caractere italice, Teză de doctorat/Lucrare de disertație/Lucrare de licență, Instituția de învățământ, Orașul, anul.

Exemplu: Ludușan, Adrian, Teorii ale referinței, Teză de doctorat, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, 2012.

E. Documente oficiale (tipărite sau în format electronic – accesibile pe website)

Bibliografie: Numele instituției care a elaborat documentul, Titlul documentului cu caractere italice, Volumul, Numărul, Trimestrul, Secțiunea, Orașul, anul, adresa URL (link-ul).

Exemplu:

European Commission, Standard Eurobarometer, No. 81, Spring 2014, Public Opinion in the European Union, Bruxelles, 2014,

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf

Glosar de termeni specifici aparatului critic

apud se folosește în cazul în care citarea este preluată dintr-o altă sursă decât cea originală (din necunoașterea limbii în care a fost scrisă lucrarea, a comodității, a sărăciei bibliotecii etc.).

Exemplu:

„Kenneth Arrow, „The Principle of Rationality in Collective Decisions” în Collected Papers of Kenneth J. Arrow, Vol. 1, Social Choice and Justice, Cambridge MA: Belknap Press, 1984, p. 51, *apud* Amartya Sen, Rationality and Freedom, Cambridge, MA: Belknap Press, 2002, p. 328.

Contra se folosește pentru a specifica referințele la o poziție contrară celei exprimate.

Cf. sau *comp.* se utilizează pentru a specifica referințele la alte poziții (ușor diferite) pentru compararea sau confruntarea poziției exprimate.

[f.a.] se folosește în cazul în care anul publicării e necunoscut.

[f.e.] se folosește în cazul în care editura e necunoscută.

[f.l.] se folosește în cazul în care localitatea în care a apărut lucrarea e necunoscută.

Ibidem (aceeași lucrare) se folosește dacă vă referiți la lucrarea menționată în citarea imediat anterioară.

Exemplu:

ⁿ Ian Chiswell și Wilfrid Hodges, Mathematical Logic, Oxford: Oxford University Press, 2007, p. 171. ⁿ⁺¹*Ibidem*, p. 173.

Idem (același autor) se folosește dacă citați succesiv două lucrări ale aceluiași autor.

Exemplu:

ⁿCharles Parsons, Mathematical Thought and its Objects, Cambridge: Cambridge University Press, 2008, pp. 17-19.

ⁿ⁺¹Idem, „The uniqueness of the natural numbers”, Iyyun, Vol. 39, 1990, p. 15.

Infra/vezi mai jos se folosesc pentru a preciza pagina sau nota de subsol ulterioară unde se găsesc detalii cu privire la tema sau ideea discutată în acest loc sau sunt specificate referințele la o lucrare menționată în acest punct. *op. cit.* se folosește dacă între prima citare (completă) a lucrării unui autor și citările ulterioare se intercalează citarea unor lucrări ale unor autori diferiți.

Exemplu:

ⁿ Ian Chiswell și Wilfrid Hodges, *Mathematical Logic*, Oxford: Oxford University Press, 2007, p. 171. ⁿ⁺¹Shaughan Lavine, *Skolem was wrong*, manuscris, 2001, p. 151.

ⁿ⁺² Chiswell și Hodges, *op. cit.*, p. 174.

passim/et passim (în diferite locuri) se folosesc pentru a preciza că ideea menționată în lucrare se regăsește (difuz) pe mai multe pagini sau paragrafe din proximitatea citării.

seq/et seq/sq/qq (și în următoarele) se folosesc pentru a preciza că ideea menționată în lucrare este dezvoltată pe următoarele pagini, paragrafe ale lucrării citate.

[sic] sau *[sic!]* se folosește pentru a indica greșeli gramaticale, contradicții, inconsecvențe evidente în cadrul citatului.

EVITAREA PLAGIATULUI

Aspecte juridice și etice ale plagiatului

Plagiatul se referă la copierea unor idei, a unui raționament, a unui material vizual de tip fotografie, a unor pasaje de text, sau copierea integrală a unei opere de creație intelectuală fără a preciza sursa informației.

În țara noastră, Legea nr. 8/1996 consacrată protejării dreptului de autor nu prevede noțiunea de plagiat, întrucât plagiatul este mai degrabă un termen academic și mai puțin unul juridic. Corespondentul juridic pentru plagiat este „reproducerea fără drept” sau „încălcarea dreptului de autor”; altfel spus, plagiatul este sancționat în legislația națională sub o altă denumire juridică.

Tipuri de plagiat

Literatura de specialitate redă o varietate extinsă de tipuri de plagiat, însă mai toate cad de acord asupra unor categorii principale:

1. Copiere integrală – se prezintă capitole sau pasaje întregi dintr-o altă lucrare, după tehnica copiere-lipire (celebrul copy-paste), pretinzând ca acestea ar fi creație proprie. În această categorie intră și lucrările cumpărate de la terți sau primite cadou de la colegi.

2. Copiere parțială – copierea câtorva rânduri, a unor paragrafe sau părți semnificative (lungi de câteva pagini) dintr-o lucrare.

3. Copiere prin parafrizare – se preia structura, linia de argumentare, exemplele și alte elemente de conținut ale sursei, dar se modifică formulările, succesiunea paragrafelor sau alte elemente pentru a face mai dificilă identificarea autorului.

4. Auto-plagiere – se preia integral sau masiv dintr-o lucrare proprie, anterioară, inclusiv propria lucrare de licență sau disertație

Date despre subiecții intervievați

Două chestiuni se cuvin a fi menționate în ce privește prezentarea datelor despre subiecții intervievați:

a) În cadrul lucrărilor de masterat, cercetările, mai ales cele calitative, presupun în mod uzual interviuarea unor subiecți. Astfel, este important de precizat că aceștia **au** dreptul la anonim, mai ales când este vorba de lucrări care se bazează pe un număr mic de subiecți ușor identificabili.

b) În situația în care este necesară definirea unui atribut care ajută la identificarea unui subiect (de exemplu, un manager de companie, un șef de filială de partid, un înalt funcționar de stat) este obligatoriu ca **persoana în cauză să fie informată** despre faptul că în lucrarea elaborată vor fi utilizate date sau citate furnizate de acesta.

Anexa 1 coperta

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

Facultatea de Inginerie

Programul de studii MANAGEMENTUL FABRICAȚIEI PRODUSELOR INDUSTRIALE RIE

DISERTAȚIE

Coordonator științific:

Titlu Prenume Nume

Absolvent:

Prenume Nume

Anul

Anexa 2 pagina de titlu

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

Facultatea de Inginerie

Programul de studii MANAGEMENTUL FABRICAȚIEI PRODUSELOR INDUSTRIALE

Titlul:.....

Coordonator științific:

Titlu Prenume Nume

Absolvent:

Prenume Nume

Anul

Cuprins

<u>Introducere</u>	93
<u>1. Nume Capitol</u>	94
<u>1.1. Nume Subcapitol</u>	94
<u>1.2. Nume Subcapitol</u>	95
<u>2. Nume Capitol</u>	96
<u>2.1. Nume Subcapitol</u>	96
<u>2.2. Nume Subcapitol</u>	96
<u>2.3. Nume Subcapitol</u>	96
<u>3. Nume Capitol</u>	97
<u>3.1. Nume Subcapitol</u>	97
<u>3.2. Nume Subcapitol</u>	97
<u>3.3. Nume Subcapitol</u>	97
<u>4. etc.</u>	98
<u>Concluzii</u>	99
<u>Bibliografie</u>	100